

CAPITOLUL 18

1. După aceea. Aici se face referire la secvența în care cap. 17 și 18 au fost descoperite lui Ioan, nu neapărat secvența evenimentelor raportate în aceste capitole. Ioan nu spune că evenimentele din cap. 18 se desfășoară succesiv celor la care s-a făcut referire în cap. 17. Vezi cap. 4:1.

Din cer un alt înger. Adică un alt înger decât cel din cap. 17. În momentul în care Ioan îl vede îngerul este reprezentat ca venind din prezența lui Dumnezeu cu o misiune specială și în desfășurarea acestui act de coborâre pe pământ. Acest înger se unește cu cel de-al treilea înger din cap. 14:9–11 în proclamarea soliei finale a lui Dumnezeu pentru această lume (EW 277), iar solia sa este o repetare a celei spuse de cel de-al doilea înger din cap. 14:8 (GC 603).

Putere. Gr. *exousia*, “autoritate” (vezi cap. 17:13). Acest înger vine din sala tronului universului, însărcinat să proclame ultima solie de milă a lui Dumnezeu și avertizare a locuitorilor pământului cu privire la iminenta tragedie ce va cădea asupra cetății “Babilonul cel mare”.

Luminat. Sau, “iluminat”. În ciuda eforturilor satanice de a învălui pământul în întuneric, Dumnezeu îl luminează cu strălucitoarea lumină a adevărului mântuitor (vezi Ioan 1:4,5,9).

Slava. Gr. *doxa* (vezi Ioan 1:14; Rom. 3:23). “Slava” poate fi văzută ca reprezentând caracterul lui Dumnezeu (cf. Exod. 33:18,19; 34:6,7), aici într-un caz particular așa cum se descoperă în planul de mântuire.

2. A strigat cu glas tare. Pentru ca toți să îl poată auzi. Solia din cap. 18 trebuie să fie proclamată în timpul strigătului cu glas tare al celui de-al treilea înger (GC 603-604,614-615,653), și astfel merită cel mai atent studiu.

A căzut. Vezi cap. 14:8. Prăbușirea spirituală a Babilonului este acum la

ultimul pas înainte de fi demonstrată și confirmată, cetatea este acum pregătită să-și primească pedeapsa. Compară cu Isa. 13:21,22; 21:9; Ier. 51:8.

Babilonul cel mare. Vezi cap. 14:8; 17:5.

Dracilor. Literal, “demoni” (vezi Mar. 1:23). “Babilonul cel mare” este acum cu totul sub posesiune demonică (vezi Apoc. 17:5,6,14. cf. cu Mat. 12:43–45). Probabil, într-un sens special, aici se face referire la spiritismul modern (vezi Apoc. 13:13,14; cf. EW 273,274; GC 558,588,624).

Duh necurat. Vezi Mar. 1:23.

Păsări necurate și urâte. Figura de stil este adăugată ca un amănunt grafic metaforic pentru a intensifica descrierea completei perversiuni și apostazii a Babilonului. În forma sa literară cap. 18 reflectă structura poeziei ebraice antice (vezi Vol. III, p. 23).

3. Toate neamurile. Vezi cap. 17:2.

Vinul mâniei. Vezi cap. 14:8.

Împărații pământului. Vezi cap. 16:14; 17:2,10,12.

Au curvit. Vezi cap. 17:2.

Negustorii. Gr. *emporoi*, literal, “cei în călătorie” și astfel “călători” sau “negustori”. Înaltul limbaj simbolic al cap. 18 lasă nesigur faptul dacă acești “negustori” sunt literal sau simbolici. Ambele ipostaze sunt posibile. Dacă este un simbol, acești “negustori” ar reprezenta pe cei care promovează învățăturile și politicile “Babilonului celui mare” (cf. Isa. 47:11–15) și anume bunurile pe care le are de arătat și vândut locuitorilor pământului pentru a-i înșela (vezi Apoc. 18:11).

Risipa. Gr. *dunamis*, “putere”, aici, probabil în sensul de “influență”. Compară cu cap. 5:12.

Desfătării. Gr. *strēnos*, “desfrâu”, “destrăbălare”, “irosire de lux” (cf. v. 7).

4. Un alt glas. Adică, așa cum implică expresia greacă, încă o voce de înger.

Ieșiți din mijlocul ei. Aproape până la sfârșitul timpului vor fi unii evident – probabil mulți – din poporul lui Dumnezeu care nu au auzit încă chemarea de părăsire a Babilonului tainic. Compară cu solia lui Dumnezeu de chemare a poporului său în vremurile antice de a părăsi Babilonul literal (vezi Isa. 48:20; Ier. 50:8; 51:6,45). Așa cum poporul lui Dumnezeu de mai înainte a părăsit Babilonul literal pentru a se întoarce în Ierusalim, tot la fel poporul Său de astăzi este chemat să iasă din Babilonul tainic pentru a fi considerați demni de a intra în Noul Ierusalim. După cât se pare toți cei ce sunt adevăratul Său popor vor auzi glasul Său și vor da ascultare chemării Sale (vezi Mat. 7:21–27; cf. Ioan 10:4,5). Acest “glas” repetă chemarea celui de-al doilea înger din Apoc. 14:8 (vezi GC 390,603; EW 277). Motivul iminenței pentru această imperativă chemare este afirmat în ultima parte a versetului.

Părtași. Acesta este primul din cele două motive date pentru ieșirea grăbită din Babilonul tainic. Aceia care vor fi părtași ai păcatelor Babilonului vor avea evident o parte a responsabilității pentru ele (cf. Ier. 51:6).

Păcatele ei. Într-un sens general, toate păcatele pe care Babilonul i-a făcut pe oameni să le comită, dar cu deosebire cele descrise în cap. 17:2–6 (vezi v. 6). În cap. 18 Babilonul este adus la bara judecării divine pe baza a cinci acuzații: (1) mândrie și aroganță, (2) materialism și lux, (3) adulter, (4) înșelăciune și (5) persecuție (vezi vs. 2,3,5,7,23,24).

Urgiile ei. Adică pedeapsa ce este gata a cădea asupra sa în conformitate cu “judecata” sau “sentința” din cap. 17:1 (vezi cap. 16:19; 17:1,17). Natura acestor “urgii”, “plăgi”, este descrisă pe scurt în cap. 16:19; 17:16; 18:8,21. Mare parte a cap. 18 constă într-o descriere grafică și indirectă, dar deosebit de figurativă a acestor “urgii”. În timp ce primele cinci plăgi cad în primul rând asupra celor care colaborează cu Babilonul – conducătorii și locuitorii pământului (cap. 17:1,2,8,12) – pedeapsa Babilonului, uniunea

organizațiilor religioase apostaziate ale pământului, are loc sub cea de-a șaptea plagă (vezi cap. 16:19; 17:1,5,16). Cea de-a șasea plagă pregătește calea acestei pedepsiri.

5. Păcatele ei. Vezi Apoc. 18:4; cf. Ier. 50:14.

S-au îngrămădit și au ajuns. Păcatele Babilonului sunt descrise asemeni unei mase muntoase care se înalță, un conglomerat de elemente compacte și unite laolaltă.

Până la cer. Așa cum muntele simbolic străpunge cerul, tot la fel cariera nelegiuită a “Babilonului celui mare” (vezi cap. 17:6) se ridică înaintea lui Dumnezeu cerând o răsplătă (Apoc. 16:19; cf. Gen. 11:4,5; 18:20,21; Ezra 9:6; Ier. 51:9; Dan. 5:26,27; Iona 1:2). Probabil aici este și o aluzie la turnul Babel (Gen. 11:4).

Și-a adus aminte. Prea multa îndurare a lui Dumnezeu este aproape de sfârșit, iar judecata Sa asupra Babilonului tainic este gata să fie executată (vezi cap. 16:19). Așa cum se aplică la Dumnezeu, expresia “Și-a adus aminte” în mod normal denotă faptul că El este pe punctul de a răsplăti oamenii pentru faptele lor, fie că au fost bune sau rele (vezi Gen. 8:1; Exod. 2:24; Ps. 105:42; etc.).

Nelegiuirile ei. Adică faptele ei ticăloase și consecințele lor naturale, cu deosebire, crimele de care se face acuzată în cap. 17 și 18 (vezi cap. 17:6; 18:6,7).

6. Răsplățiți-i. Literal, “dați-i până la refuz”. Desfrânata, care este organizația apostaziată “Babilonul cel mare” (vezi cap. 14:8; 17:5), va fi răsplătită pe deplin pentru toate faptele ei nelegiuite. Cu o dreptate absolută, Cerul nu reține nimic din ceea ce este partea de răsplătă ce i se cuvine. Răsplata care este gata de a fi acordată Babilonului este descrisă pe scurt în cap. 17:16,17, și mai pe larg în cap. 18. Compară cu Ier. 51:6.

Cum v-a răsplătit ea. Literal, “după faptele ei”. I se va plăti în natură. Pedeapsa va fi pe măsura nelegiuirii, adică potrivit. Compară cu Isa. 47:3; Ier. 50:15,29; 51:24.

Întoarceți-i de două ori. Literal, “dublați-i dubla”. Răsplățiți-i o măsură dublă (cf. Isa. 40:2; Ier. 16:18; 17:18).

Faptele ei. Felul în care ea s-a purtat cu alții va fi etalonul, norma cu care se va măsura și purtarea lui Dumnezeu cu ea.

Potirul. Vezi cap. 14:10; 17:4.

Amestecat. În același potir în care ea a amestecat băutura nelegiuită pentru ca alții să o bea, Dumnezeu îi va amesteca acum un teribil amalgam și o va sili să îl bea (Apoc. 14:8; 17:4; cf. Ier. 50:15,29).

7. Pe cât. Faptă și răsplată, pedeapsa va fi pe măsura nelegiuirii. Suferința și tânguirea ei vor fi pe măsura laudei și desfrâului de mai înainte.

S-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă. Prima parte a v. 7 redă literal: “atât de multe lucruri au slăvit-o și au dus-o la destrăbălare”. Atât de multe lucruri au contribuit la mândria și destrăbălarea sa. Aroganta încredere în sine a făcut-o să fie sigură de succesul final al planului ei de a distruge poporul rămașiță lui Dumnezeu și de a domni cu supremație asupra pământului. Ea este mândră de bogăția, popularitatea și puterea ei. Compară cu Isa. 47:6–10; Eze. 28:2,4,5,16.

Chin. Vezi cap. 17:16; 18:4.

Tânguire. Sau, “plângere”, adică drept rezultat al “urgiilor” (v. 4) ce o “chinuie”. Compară cu jalea “împăraților” și a “negustorilor” (vs. 9, 11).

Zice în inima ei. Sau, “spune în mintea ei”, adică la vremea în care îngerul din v. 4 strigă solia sa de avertizare, înainte de închiderea timpului de probă, și mai târziu, în timpul celei de-a șasea plăgi (vezi cap. 17:1). Excesiva sa îngâmfare i-a dat o încredere extraordinară în planurile ei nelegiuite de conduce lumea. Încercarea de a-i înșela pe alții a dus la o absolută înșelare de sine. Nu doar că i-a “îmbătat” pe alții, ea însăși este într-o stare de beție (vezi cap. 17:2,6).

Sed ca împărăteasă. Notați timpul prezent (vezi mai sus la “zice în inima ei”). Adevărata biserică este reprezentată în Scriptură ca o “fecioară curată” (vezi 2 Cor. 11:2), mireasa lui Hristos (vezi Efes. 5:23–

32; cf. Apoc. 12:1; 19:7,8). Marea desfrânată personifică pe mireasa lui Hristos înaintea locuitorilor pământului, asupra cărora ea pretinde stăpânire în numele Său. Însă ea este o “împărăteasă” contrafăcută (cf. Isa. 47:6–10). Ea este o desfrânată care nu a avut niciodată un soț legal, și totuși este în stare să se laude cu cuceririle ei. Nu au servit-o “împărații” și “mai marii pământului” (Apoc. 18:9,23)? Nu sunt ei robii și instrumentele planurilor ei ticăloase (vezi cap. 17:2)?

Nu sunt văduvă. Ca “văduvă” ea nu ar avea un statut legal, nu ar putea pretinde supunerea locuitorilor pământului. Compară cu Isa. 47:8,10.

Tânguirea. Exact ceea ce așteaptă mai puțin este sigur că i se va întâmpla (vezi Isa. 47:11).

8. Tocmai pentru aceea. Adică din pricina lăudăroșeniei ei arogante, mândrei înălțări de sine, destrăbălării și desfrâului, poftei fără scrupule după putere și supremație, și îndrăzelii de a fi în opoziție față de voia lui Dumnezeu.

Într-o singură zi. Unii consideră aceasta ca fiind o perioadă profetică, și astfel reprezentând un an literal. Alții consideră că aici îngerul accentuează caracterul iminent și neașteptat al “urgiilor” asupra Babilonului tainic, cu deosebire cu privire la falsul său simț al securității (v. 7), sau vorbește despre o perioadă nedefinită de timp. În lumina faptului că despre același eveniment se mai spune că va avea loc “într-o clipă”, sau “într-un ceas” (vs. 10,17,19), a doua explicație pare de preferat (vezi Apoc. 17:12; cf. Ier. 50:29,31). Mai mult decât atât, forma greacă a cuvintelor traduse aici prin “zi” și “ceas” (Apoc. 18:10) sugerează un moment temporal – mai mult decât o perioadă – și astfel apare să accentueze caracterul iminent și neașteptat mai degrabă decât durată. Compară cu Isa. 47:9,11; 50:31; 51:8.

Urgiile ei. Vezi v. 4.

Moartea. Rezultatul final al “urgiilor ei” este afirmat în primul rând (vezi v. 21).

Tânguirea. Vezi v. 7.

Foametea. Este o foamete literală sub cea de-a patra plagă (cap. 16:8,9), experimentată de aderenții Babilonului (cf. vs. 1,2). În orice caz judecata asupra Babilonului ca organizație are loc sub cea de-a șaptea plagă (vs. 18,19), iar foametea la care se face referire aici este fără îndoială simbolică – așa cum ar fi normal în cazul unei entități simbolice cum este Babilonul tainic, și pentru a păstra caracterul de înalt nivel poetic și simbolic al întregului capitol.

Arsă de tot. O femeie Babilon simbolică va fi desigur “arsă de tot” cu un foc simbolic (cf. Efes. 6:16; 1 Petru 4:12; vezi Apoc. 17:16). Sfârșitul ei este descris printr-un simbol cu totul diferit în cap. 18:21. Pentru o descriere a evenimentelor prezise aici vezi GC 653–657.

Foc. Compară cu Ier. 50:32; 51:24,25,37.

A judecat-o. Judecata pronunțată asupra Babilonului este atât de sigură încât îngerul vorbește despre ea ca și cum ar fi deja îndeplinită. Vezi cap. 16:19; 17:1,17; 19:2. Ceea ce i se întâmplă nu este un accident, ci un act deliberat al lui Dumnezeu.

Tare. Adică pe deplin în stare să-și ducă la îndeplinire planul Său cu privire la Babilon (cf. cap. 17:17).

9. Împărații pământului. Vezi cap. 16:14,16; 17:2,12–14.

Au curvit. Vezi cap. 17:2.

S-au dezmiertat în risipă. Vezi v. 7.

Fumul arderii ei. Compară cu Isa. 13:19; Ier. 50:32; vezi Apoc. 14:10,11; 17:16; 18:6.

O vor plânge. Sau, “o vor jeli”, “vor suspina pentru ea” cu o plângere zgomotoasă și nestăpânită. Anticipând propria lor soartă iminentă, nenorociții “împărați” și “negustori” (v. 11) ai pământului se unesc într-un bocet al morții pentru aroganta cetate a Babilonului, acum într-un chin față de rugul funebru în flăcări. Efectul dramatic al vs. 9–20, care descriu destinul implacabil al mării desfrânate, este întărit de forma lor literară orientală exotica – exces de cuvinte subliniate cu o imagistică grafică. Chemarea din cap. 18 este în primul rând emoțională, însă apelul

este reîntărit printr-o logică incisivă: pentru cei ce răspund chemării lui Dumnezeu de a fugi de mânia viitoare (v. 4) încă mai este un răgaz până la împlinirea destinului implacabil.

Simbolismul acestui capitol este preluat aproape în întregime din Vechiul Testament, după cum va arăta ca evident o comparație a trimerelor (vezi Note Adicionale la sfârșitul capitolului). Un studiu atent al acestor paralele ale Vechiului Testament în legătură cu incidentele istorice la care se face referire clarifică într-o mare măsură deosebita imagistică simbolică a acestui capitol. În cap. 17:16 împărații pământului (cf. v. 12) sunt cei ce dau foc Babilonului. Aici ei sunt descriși tânguind rezultatele acelei fapte, probabil în trista conștientizare a faptului că ei vor trebui să împărtășească cât de curând soarta Babilonului (cf. Isa. 47:13–15).

O vor boci. Gr. *koptō*, literal, “a [-și] bate [pieptul]”, “a [-și] flagela [trupul]” în durere.

10. Departe. Fără îndoială din pricina faptului că își dau seama că, nu cu mult timp în urmă, ei au colaborat cu Babilonul (vezi v. 3), au fost implicați în “păcatele ei”, și au fost, ca atare, desemnați acum să împărtășească “urgile ei” (v. 4). Ei își dau seama că propriul lor destin este implacabil legat de cel al Babilonului. Ei nu au luat aminte la chemarea lui Dumnezeu care spunea “ieșiți din mijlocul ei” (v. 4), și cât de curând trebuie să îi împărtășească soarta. Compară cu Eze. 27:33,35.

Vai, vai. Ei au așteptat să “primească putere” (vezi cap. 17:12) în continuu împreună cu amanta lor, Babilonul tainic. Ea i-a asigurat că a fost întronată drept “împărăteasă” pentru totdeauna, și astfel, dacă ei vor trece de partea ei, se vor bucura și ei de o stăpânire fără margini (vezi cap. 17:2). Conștientizând, prea târziu, zădărniciia acestui plan ei dau curs acum unei adânci remușcări.

Cetatea cea mare. Vezi cap. 14:8; 17:5,18; 18:7. În greacă atribuirea măreției și puterii de odinioară a Babilonului tainic se bucură de cea mai mare accentuare.

Inconsistența pretențiilor sale este acum evidentă, că “Domnul Dumnezeu care a judecat-o este tare” (v. 8).

Babilon. Vezi cap. 17:5,18.

Într-o clipă. Vezi cap. 17:12; 18:8.

Judecata. Gr. *krisis*, “[actul] judecării” sau “[execuția] judecării” în contrast cu *krima*, “[sentința] judecării” (vezi cap. 17:1). În timp ce cap. 17 are de-a face în primul rând cu *sentința* împotriva Babilonului, cap. 18 se ocupă cu *execuția* acestei sentințe.

11. Negustorii. Conform unei interpretări acești “negustori” sunt comercianți literali și lideri ai afacerilor de pe pământ, al căror sprijin financiar și material a contribuit atât de mult la luxul, splendoarea și succesul Babilonului celui mare (vezi vs. 7,12–15). Conform altei interpretări aceștia sunt niște “negustori” simbolici, reprezentanți ai comerțului cu produse spirituale ale Babilonului, cei care au vândut doctrinele și politicile ei împăraților și oamenilor de pe pământ (vezi cap. 16:13,14; 17:2,4; vezi mai jos la “marfa”). În cap. 18:23 despre acești “negustori” se spune că sunt “mai marii pământului”. Compară cu Isa. 23:2,8,17,18; 47:13,15.

O plâng și o jelesc. Vezi v. 9.

Nimeni nu le mai cumpără. Împărații și locuitorii pământului sunt deziluzionați și refuză să mai aibă ceva de-a face cu Babilonul. Compare Isa. 23:14; Eze. 26:15–18.

Marfa. Gr. *gomos*, “încărcătura” unei nave sau a unui animal de povară, și astfel “marfă”. Conform primei interpretări menționate mai sus aceasta ar reprezenta articole literale de manufactură și comerț, conform celei de-a doua interpretări ar fi doctrinele și politicile Babilonului tainic, în altă parte numite “vinul ei” (vezi cap. 17:2). Caracterul deosebit de simbolic al cap. 18 (vezi v. 9) tinde să favorizeze cea de-a doua interpretare (vezi mai sus la “negustori”). Odată cu distrugerea Babilonului se pune un capăt șuvoiului de bunuri corupte care au fost vândute și distribuite în numele său, și prin care a înșelat lumea.

12. Marfă de aur. Încercarea de a clasifica cele 28 de produse enumerate în vs. 12,13 și apoi de a extrage un sens ascuns din această listă este dincolo de orice valoare exegetică. Caracterul poetic al cap. 18 marcat și de o deosebită risipă de cuvinte sugerează că scopul acestei enumerări este acela de a accentua interesele comerciale excesive ale Babilonului, dacă prima interpretare menționată la v. 11 este acceptată, sau, conform celei de-a doua, scopul este acela de a scoate în evidență totalitatea ariei de cuprindere a doctrinei și politicilor ei (vezi cap. 16:13,14; 17:2,4). Pentru o listă similară de “marfă” vezi Eze. 27:3–25,33.

Lemn de tiin. Literal, “lemn mirositor” adică un lemn cu arome folosit pentru aducerea de arderi.

Aramă. Mai degrabă, “bronz” (vezi Exod. 25:3).

13. Mirodeniile. Mai degrabă, “tămâie”. Indicația textuală (vezi cap. 1:3) favorizează adăugarea cuvântului *amōmon*, o “mirodenie” extrasă dintr-o plantă mirositoare ce crește în India, între cuvintele “scorțișoară” și “mirodenii”.

Mirul. Gr. *muron*, “mir”. Vezi Mat. 2:11.

Tămâia. Vezi Mat. 2:11.

Vinul. Indicația textuală (vezi cap. 1:3) poate fi citată pentru omiterea acestui cuvânt.

Căruțele. Gr. *rhedai*, un cuvânt împrumutat din limba galică, sau celtică introdusă în Asia Mică de gali care au devenit galateni. Folosirea acestui cuvânt în Apocalipsa sugerează că autorul a trăit în Asia Mică și a folosit un termen familiar zonei.

Robii. Literal, “trupurile” (cf. Rom. 8:11; etc.). Ca un obiect de comerț asta ar însemna bineînțeles “robi”.

Sufletele oamenilor. Mai degrabă, “adică ființele umane”. În Biblie cuvântul “suflet” înseamnă adesea “ființă umană” sau “persoană” (vezi Ps. 16:10; Mat. 10:28). Compară cu “o sută de mii de inși” (1 Cron. 5:21), literal, “din sufletele oamenilor o sută de mii”; “dădeau robi ...

în schimbul” (Eze. 27:13), literal, “dădeau sufletele oamenilor ... în schimbul”. Unii au considerat aici “sufletele oamenilor” ca fiind o referință la natura spirituală a ființelor umane luate în considerare.

14. Roadele. Gr. *apōra*, “fructe”, sau, mai specific, “vremea roadelor”, târziu în vară sau la început de toamnă. Simbolic, aici, referința poate fi făcută la vremea spre care desfrânata privea ca fiind timpul când să se bucure din plin de roadele poftelor sale (vezi cap. 17:4,6; 18:7).

Atât de dorite sufletului tău. Literal, “dorinței sufletului tău”. Cuvântul “suflet” este echivalentul pronumelui personal (vezi Ps. 16:10; Mat. 10:28; Apoc. 18:13).

Lucrurile alese, strălucite. Literal, “lucrurile bogate și minunate” adică tot ceea ce a contribuit la viața ei de lux și destrăbălare (vezi v. 7).

Nu le vei mai găsi. Deznodământul sorții care se abate asupra Babilonului este repetat în cuvinte asemănătoare de șase ori în vs. 21–23. Babilonul coboară acum spre “pierzarea” descrisă în cap. 17:8,11, fără a se mai ridica vreodată. Compară cu Ier. 51:26; Eze. 26:21; 27:36; 28:19.

15. Cei ce fac negoț. Vezi v. 11.

Aceste lucruri. Vezi vs. 12,13.

S-au îmbogățit de pe urma ei. Parteneriatul cu Babilonul a fost benefic pentru ambele părți (cf. Eze. 27:33).

Vor sta departe de ea. Vezi v. 10.

Vor plânge și se vor tângui. Vezi v. 9.

16. Vai, vai. Vezi v. 10.

Cetatea cea mare. Vezi v. 10.

Îmbrăcată. Vezi cap. 17:4.

In foarte subțire. Compară cu cap. 19:8.

Purpură și cu stacojiu. Vezi cap. 17:4.

Împodobită. Vezi cap. 17:4.

17. Atâtea bogății. Sau, “toată această bogăție” (vezi vs. 7,11–14).

Într-un ceas. Vezi cap. 17:12; 18:8.

S-au prăpădit. Literal, “au fost pustiite” (vezi cap. 17:16).

Cârmacii. Într-un limbaj simbolic deosebit (vezi Apoc. 18:9) Ioan începe să dezvăluie imaginea sugerată de “negustori” și comerțul lor (vs. 11–15).

Toți cei ce merg cu corabia pe mare. Sau, “toți cei ce navighează cu un scop”, de presupus a fi angajat într-un comerț. Aceasta poate fi pusă în apozitie cu “cârmacii”, cele două expresii redându-se astfel “toți cârmacii, adică toți cei ce navighează cu un scop” Imaginea este aceea a unui cârmaci ducându-și nava dintr-un port în altul angajat în comerț.

Cei ce câștigă din mare. Literal, “lucrează marea” adică, obțin cele necesar vieții din mare, în contrast cu cei ce fac același lucru muncind pământul. Aici s-ar include ocupații ca construcția de nave, pescuit, căutarea de perle, adunarea de scoici din care se extrăgea vopseaua purpurie (vezi Luca 16:19). Compară cu Eze. 26:17; 27:26–32.

Stăteau departe. Vezi v. 10.

18. Fumul arderii. Vezi v. 9.

Strigau. Era un adevărat Babel de glasuri dacă persoanele menționate în v. 17 continuau să strige.

Care cetate. Babilonul antic a fost unic (vezi Vol. IV, p. 794–799). Compară cu Eze. 27:32.

Cetatea cea mare. Vezi cap. 14:8; 17:5,18; 18:10.

19. Aruncau țărână în cap. Un semn al extremei rușini sau dureri, aici mai degrabă a doua variantă (vezi v. 9). Compară cu Eze. 27:30; vezi Iosua 7:6.

Plângeau, se tânguia. Vezi v. 9.

Țipau. Vezi v. 18.

Vai, vai. Vezi v. 10.

Belșug de scumpeturi. Literal, “din larghețea ei”. Necesitățile extravagante ale Babilonului au adus bogăție celor ce făceau comerț cu lucrurile de care era interesată.

A îmbogățit. Vezi v. 15.

Toți cei ce aveau corăbii. Vezi v. 17.

Într-un ceas. Vezi cap. 17:12; 18:8.

A fost prefăcută într-un pustiu. Vezi cap. 17:16. Compară cu Isa. 13:19–22; 47:11; Ier. 50:13,40; 51:26,29; Eze. 26:17,19.

20. Bucură-te. Sau, “fii într-o continuă exaltare”. Pustiirea sumară a Babilonului aduce victorie și bucurie tuturor ființelor neprihănite din întreg universul. Cântecul

biruinței asupra Babilonului este raportat în cap. 19:1–6, iar sărbătoarea eliberării poporului lui Dumnezeu este remarcată în vs. 7–9.

Cerule. Locuitorii cerului sunt primii care să se bucure de biruința lui Hristos și a bisericii Sale.

Sfinților. Ar fi membrii obișnuiți ai bisericii.

Apostolilor. Ar fi liderii vremii din Noul Testament.

Proorocilor. Probabil profeți în general, deși aici, ar fi mult mai potrivită referirea la cei din vremea Vechiului Testament (vezi Efes. 2:20).

V-a făcut dreptate. Literal, “v-a judecat pricina” însemnând “a executat sentința”. Babilonul a hotărât moartea poporului lui Dumnezeu (vezi cap. 13:15; 17:6), dar acum suportă exact soarta la care îi osândise pe aceștia. Compară cu soarta lui Haman (Eстера 7:10). Pentru mijloacele prin care sentința divină urma să fie executată vezi Apoc. 17:1,16,17. Acest eveniment are loc sub cea de-a șaptea plagă (cap. 16:19; cf. cap. 19:2).

21. Un înger puternic. Literal, “un puternic înger.”

O mare piatră de moară. O piatră de moară de o așa mărime era rotită de un animal, în contrast cu pietrele de moară mai mici rotite la mână.

A aruncat-o în mare. Compară cu ilustrația lui Ieremia cu privire la soarta Babilonului antic (Ier. 51:63,64; vezi Isa. 13:19; Apoc. 14:8). Pentru o explicație biblică a simbolului scufundării vezi Isa. 8:7,8; Ier. 50:9; 51:27,42; Eze. 26:3,4.

Cu așa repeziciune. Literal, “cu grabă”, “dintr-o dată”. Acest cuvânt este folosit de scriitorii greci clasici atunci când se referă la lovitură unei bătălii sau la o hemoragie. În Faptele Ap. 14:5 un cuvânt înrudit este redat “s-au pus în mișcare” (“au pornit cu asalt”). Cu o aruncare nemaipomenită piatra de moară este scufundată în adâncurile mării. Astfel, ajungându-și sfârșitul (vezi Apoc. 18:14), Babilonul se va scufunda în uitare sau “pierzare” (cap. 17:8). Compare Ier. 51:42,64; Eze. 26:3,19; 27:32,34.

Nu va mai fi găsit. Vezi v. 14. Descrierea lui Ioan cu privire la starea pustiită a Babilonului antic (vs. 21–23) trebuie să fi avut un impact deosebit asupra contemporanilor săi, în lumina faptului că în timpul vieții lor nenorocita cetate a ajuns în sfârșit un loc pustiu (vezi Isa. 13:19).

22. Nu se va mai auzi. Măiestria și petrecerea au încetat. Vezi Apoc. 18:14; cf. Eze. 26:13.

Sunet. Versetele 22,23 constituie o descriere vie și deosebit de simbolică a stării pustiite a Babilonului (vezi v. 19). Compară cu Isa. 24:8; Eze. 26:13.

Alăute. Gr. *kithrarōdoi*, muzicieni interpreți care cântau la *kithara* ca acompaniament al cântecelor lor, astfel “menestrelî”. Acest instrument era format dintr-o cutie de rezonanță de lemn și semăna foarte mult cu o liră (vezi Vol. III, p. 34–37).

Fluier. Mai degrabă “fluierași”. Vezi Vol. III, p. 37,38.

Meșter. Artizani, mecanici, lucrători meseriași s-au dus cu toții. Manufactura a încetat.

23. Lumina lămpii. Vezi cap. 1:12. Deplina întunecare a nopții descrie cu expresivitate absența vieții în întregime.

Mirelui. Orice formă de viață socială și familială a ajuns la un sfârșit (cf. Ier. 25:10).

Negustorii tăi. Vezi v. 11.

Mai marii pământului. Compară cu Isa. 23:8; Eze. 26:17; 27:8; Apoc. 6:15.

Vrăjitoria. Adică înșelăciunile practicate de Babilon pentru a-și asigura supunerea locuitorilor pământului. Vezi cap. 13:14; 16:14; 19:20; vezi cap. 17:2; cf. Isa. 47:9,12,13.

24. Sângele. Vezi cap. 16:6; 17:6.

Proorocilor. Vezi v. 20.

Al tuturor celor ce au fost înjunghiați. Babilonul tainic reprezintă religia apostaziată de la începutul timpului (vezi cap. 14:8; 17:5,13). În orice caz cap. 13-18 se ocupă în special cu momentul de culme al apostaziei la sfârșitul timpului. Astfel, într-un sens general, “toți cei care au fost înjunghiați” ar putea foarte bine să includă

martirii din toate timpurile, dar accentul care se pune aici este fără îndoială asupra celor care își dau viața la sfârșitul marii lupte între bine și rău, și probabil și a celor

pe care Babilonul plănuiește să îi omoare dar nu mai apucă din pricina intervenției divine (vezi cap. 17:6; cf. Isa. 47:6; Ier. 51:47–49).

NOTE ADIȚIONALE LA CAPITOLUL 18

Babilonul tainic joacă un rol principal în Apoc. 14-19, și mai ales în cap. 17-18. În lumina faptului că imagistica Apocalipsei pare a fi bazată în mare parte pe paralelele istorice din Vechiul Testament, și cu atât mai mult cu cât Babilonul tainic este corespondentul simbolic la cetății antice literale situate pe malul Eufratului (vezi cap. 14:8; 17:5), printr-o comparație a pasajelor relevante ale Vechiului Testament ne putem aștepta la o clarificare, cel puțin parțială, a rolului atribuit de Inspirație Babilonului tainic.

În mare măsură imagistica Apocalipsei privitoare la Babilonul tainic este preluată din Isa. 13; 14; 47; Ier. 25; 50; 51; Eze. 26–28. Pentru o analiză a contribuției acestor fragmente din Vechiul Testament la subiectul aflat în atenție vezi Isa. 47:1; Ier. 25:12; 50:1; Eze. 26:13. În următorul tabel comparativ, coloana din stânga constă din serii compuse, topice, de afirmații găsite în Apocalipsa cu privire la Babilonul tainic. Coloana din dreapta enumeră cele mai semnificative pasaje ale Vechiului Testament cu privire la Babilonul antic. De notat o singură excepție – Nr. 5.

BABILONUL TAINIC

Babilonul tainic în Apocalipsa

Paralele în Vechiul Testament

Identitatea și caracterul

1. Sensul numelui.

- “Pe frunte purta scris un nume, o taină: Babilonul cel mare” (17:5; cf. 17:7; vezi 14:8; 17:5).
- “Care cetate era ca cetatea cea mare!” (18:18; cf. 14:8; 16:19; 17:5,18;18:2,10,16,21; vezi 17:18).

2. O organizație apostaziată.

- “Curva cea mare”, “o femeie”, “curvie”, “mama curvelor și spurcăciunilor pământului” (17:1,2,3,5; cf. 14:8; 17:6, 7:7,18; 18:4; 19:2).

3. Un caracter cu totul corupt.

- “A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare o oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte” (18:2; cf. 14:8).
- “Păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până la cer” (18:5).

- “De aceea cetatea a fost numită Babel” (Gen. 11:9; cf. 10:9,10; 11:1-9; vezi 11:4-9).
- “Babilonul cel mare” (Dan. 4:30; cf. Isa.13:19; 14:4).
- “Avea o înfățișare mai mare decât celelalte”(Dan. 7:20). Compară cu Isa. 23:8; Eze. 26:17; 27:32.

- “Împărăteasa împăraților” (Isa. 47:5).
- “Copiii Babilonului ... au spurcat-o cu curviile lor” (Eze. 23:17; cf. Isa. 23:15; Eze. 16:15,38,44; 23:2,3; Naum 3:4).

- “A căzut, a căzut Babilonul” (Isa. 21:9 cf. Ier. 51:8).
- “Împotriva Babilonului ... căci a păcătuit împotriva Domnului” (Ier. 50:14; cf. 50:24,29, 31,32; 51:6).
- “Pedeapsa lui a ajuns până la ceruri” (Ier. 51:9).
- “Fiarele pustiei își vor face culcușul acolo ... stafiile ...” (Isa. 13:21).

4. Caracterizată prin lux și mândrie.

➤ “S-a slăvit pe sine însăși, și s-a desfătat în risipă”, “era îmbrăcată în in foarte subțire, cu purpură și cu stacojiu, împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare” (18:7,16; cf. 17:4).

5. Corespondentul ei.

➤ “Cetatea sfântă, Ierusalimul” (21:10).

➤ “Babilonul podoaba împăraților, falnica mândrie a haldeilor” (Isa. 13:19).

➤ “Subțirică și plăcută”, “dedată plăcerilor, care stai fără grijă” (Isa.47:1,8).

➤ “Ai vistierii nemărginite” (Ier. 51:13). Compară cu Eze. 27:7,16,25; 28:2,5,13,17.

➤ “Domnul va alege ... Ierusalimul” (Zah. 2:12).

➤ “Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului” (Ier. 3:17).

Ambițiile și planurile

6. De a conduce lumea.

➤ “Pentru că zice în inima ei: Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă, și nu voi ști ce este tânguirea” (18:7).

➤ “Are stăpânire peste împărații pământului” și ademenește să facă “război cu Mielul” (17:18,14; cf. 12:17; 13:7; 18:6;19:19).

➤ “Tu [Babilonul] ziceai: În veci voi fi împărăteasă”, “Zici în inima ta: Eu și numai eu, nu voi fi niciodată văduvă, și nu voi fi niciodată lipsită de copii” (Isa. 47:7, 8; cf. v. 10).

➤ “Împăratul Babilonului ... asupritorul”, “În mânia lui supunea neamurile” (Isa. 14:4, 6).

7. De a distruge pe sfinți.

➤ “Am văzut pe femeia aceasta îmbătăta de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus” (17:6).

➤ “Acolo a fost găsit sângele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor ce au fost junghiați pe pământ” (18:24).

➤ “Babilonul ... a făcut ... să cadă morții din toată țara” (Ier. 51:49).

➤ “I-a zdrobit [lui Israel] oasele, acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului” (Ier. 50:17).

➤ “N-ai avut milă de ei” (Isa. 47:6). Compară cu Ezra 5:12; Isa. 14:4,6; Ier. 50:11; 51:25; Dan. 7:21,25; 8:24.

Complicii

8. Duhuri de draci.

- “Babilonul ... a ajuns un locaș al dracilor” (18:2).
- “Trei duhuri necurate”, “duhuri de draci” (16:13,14).

9. Marile puteri ale pământului.

- “O fiară de culoare stacojie” (17:3; cf. 19:19,20).
- “Fiară era, nu mai este și va veni” “ea însăși este al optulea” “[când] are să se ridice din Adânc” (17:8,11).
- “Șapte capete”, “șapte munți”, “șapte împărați” (17:9,10; vezi Note Adiționale la Capitolul 17).

10. Toate neamurile.

- “Cele zece coarne ... sunt zece împărați care ... vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara” (17:12; cf. vs. 3,7,16).
- “Împărații pământului întreg” (16:14; cf. 17:2; 18:3, 9).

11. Alte organizații religioase postaziate.

- “Curve” (17:5).
- “Proorocul mincinos”(19:20; 20:10).
- “O icoană fiarei care avea rană de sabie și trăia” (13:14).

- “Împăratul Babilonului” “Lucifer” (Isa. 4:4,12; vezi Eze. 28:12).
- “Toți au același gând” “să dea fiarei stăpânirea” (17:13,17).

- “Semăna cu un leu și avea aripi de vultur” (Dan. 7:4). Compară cu Dan. 7:7,19.
- “Iată am necaz pe tine [Babilonul] munte nimicitor ... și te voi preface într-un munte aprins” (Ier. 51:25; vezi Isa. 2:2).

- “Zece coarne” (Dan. 7:7; cf. v. 24). Compară cu Dan. 2:43. Vezi Apoc. 17:12.

- Vezi Nr. 2.

12. Liderii pământului.

- “Negustorii tăi care erau mai marii pământului” (18:23; cf. vs. 3,11,15).
- “Toți cârmacii, toți cei ce merg cu corabia pe mare, marinarii și toți cei ce câștigă din mare” (18:17; cf. v. 19).

13. Locuitorii pământului.

- “Toate neamurile” (14:8; 18:3).
- “Locuitorii pământului” (17:2, 8; cf. v. 18).

- “Cei ce împart cerul, care pândesc stelele, care vestesc după lunile noi”, “cei cu care ai făcut negoț” (Isa. 47:13, 15).
- “Ai cărui negustori erau niște voievozi ... cei mai bogați de pe pământ” (Isa. 23:8).
- “Toate corăbiile mării cu marinarii lor erau la tine”, “vâslașii”, “cârmacii”, “toată mulțimea care este în mijlocul tău” (Eze. 27:9,26,27).

- “Toate împărățiile lumii de pe fața pământului” (Isa. 23:17; cf. Ier. 51:49).

Strategia

14. O uniune politico-religioasă universală.

- “Șezând pe o fiară de culoare stacojie”, “fiara care o poartă”, “cele șapte capete ... pe care șade femeia” (17:3,7,9).
- “Împărații pământului care au curvit și s-au dezmiardat în risipă cu ea” (18:9; cf. 17:2,4; 18:3).
- “Vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara ... dau fiarei puterea și stăpânirea lor” (17:12,13).

15. Politica și învățăturile ei.

- “Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei” (17:4).
- “A adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei” (14:8; cf. 17:2; 18:3).
- “Strica pământul cu curvia ei” (19:2).

- “Se va întoarce iarăși la câștigul lui, va avea legături cu toate împărățiile de pe fața pământului” (Isa. 23:17). Vezi Nr. 2.

- “Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur, care îmbăta tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebulie” (Ier. 51:7).

16. Minuni satanice: înșelăciune.

- “Duhuri de draci care fac semne nemaipomenite” (16:14; cf. 13:13,14; 19:20).
- “Toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta” (18:23).
- “Semne mari (13:13,14).
- “Marfa” (18:11).

17. Controlul total asupra minții oamenilor.

- “Șade pe ape mari” “[care] sunt noroade, gloate, neamuri și limbi” (17:1,15).
- “Locuitorii pământului se vor mira când vor vedea ... fiara” (17:8; cf. 13:13,14).

- ”Tuturor vrăjitoriilor tale și multelor tale descântece” (Isa. 47:9; cf. 47:12, 13). Cu câteva excepții lungă listă din 18:12,13 este redată și în Eze. 27.

- “Locuiești lângă ape multe” (Ier. 51:13; cf. Eze. 28:2).
- “Toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui” (Dan. 5:19).

Soarta

18. Dumnezeu judecă Babilonul.

- “S-a isprăvit”. “Dumnezeul cel mare Și-a adus aminte de Babilonul cel mare ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui” (16:17, 19; cf. 18:5).
- “Judecata curvei celei mari” (17:1; cf. 19:2).
- “Domnul Dumnezeu care a judecat-o este tare” (18:8).

- “Iată că îți iau din mână potirul amețelii, potirul mâniei Mele, ca să nu mai bei din el: și îl voi pune în mâna asupritorilor tăi” (Isa. 51:22, 23).
- “Voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela ... pentru nelegiuirile lor”, “Beți! ... și voi să rămâneți nepedepsiți? ... Domnul va răzni de sus; din locașul Lui cel sfânt” (Ier. 25:12, 28-30; cf. Ier. 50:18,31).
- “Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei tale, și i-a pus capăt. ... Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor” (Dan. 5:26,27).

19. Complicii i se întorc împotriva.

- “Dumnezeu le-a pus în inimă să-I ducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până ce se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu” (17:17).
- “Toți au același gând, și dau fiarei puterea și stăpânirea lor” (17:13).
- “Se duc la împărății pământului întreg ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic”(16:14).
- “Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui” (17:14).
- “Cele zece coarne” și “fiara [vezi 17:16] ... o vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca și o vor arde cu foc” (17:16; cf. 18:19; 19:20).
- “Vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foamea. Și va fi arsă de tot în foc” (18:8).

20. Distrugerea ei este totală.

- “Un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare, și a zis: Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit” (18:21).
- ”A fost împărțită în trei părți” (16:19; cf. 13:2,4,11,15; 16:13; 19:20).
- “Nu se va mai auzi ... nici sunet de alăute, nici cântece de instrumente, nici cântători de fluiere, nici cântători din trâmbițe” (18:22,23).
- “Într-o singură zi vor veni urgiile ei” (18:8,10; cf. 18:17,19).

- “Voi aduce peste țara aceea [Babilonul] toate lucrurile pe care le-am vestit despre ea, tot ce este scris” (Ier. 25:13).
- “Sunați din trâmbiță printre neamuri! Pregătiți neamurile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile”, “planul Domnului împotriva Babilonului se împlinește” (Ier. 51:27,29).
- “Voi ridica și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari” (Ier. 50:9).
- “Împărății ... neamuri adunate. Domnul oștirilor Își cercetează oastea care va da lupta” (Isa. 13:4).
- “Voi pune foc cetăților lui” (Ier. 50:32).
- “Vitejii Babilonului nu mai luptă. ... Vrajmașii pun foc locuințelor lor” (Ier. 51:30).

- “Marea s-a înălțat peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mulțimea valurilor sale”, “Să legi de ea o piatră [cartea prevestitoare a sorții Babilonului], și s-o arunci în Eufrat și să zici: Așa va fi înecat Babilonul, și nu se va mai ridica din nenorocirile pe care le voi aduce asupra lui” (Ier. 51:42,63,64; cf. Eze. 26:3,19; 27:32,34).
- “Aceste două lucruri ți se vor întâmpla deodată, în aceeași zi: și pierderea copiilor și văduvia”, “nenorocirea va veni peste tine ... urgia va cădea peste tine, fără s-o poți împăca, și deodată va veni peste tine prăpădul, pe neașteptate ... nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor” (Isa. 47:9,11,15; cf. Jer. 50:32; 51:8,13,26,29).
- “Împărăția ta va fi împărțită” (Dan. 5:28; cf. Zah. 10:3; 11:8).

21. Pedeapsa este pe măsura nelegiuirilor ei.

➤ “Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea, întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a amestecat ea! Pe cât s-a slăvit pe sine însăși, și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire” (18:6,7).

22. Complicii o plâng.

➤ “Împărații pământului ... când vor vedea fumul arderii ei o vor plânge și o vor boci. Ei vor sta departe de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: Vai! Vai!” (18:9, 10).

➤ “Negustorii pământului” “vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plânge și se vor tângui. Și vor zice: Vai! Vai!”, “Și își aruncau țărână în cap”, “Plângeau, se tânguiau, țipau și ziceau: Care cetate este ca cetatea cea mare?” (18:11,15,16,19,18).

23. Complicii săi sunt distruși.

➤ “Cetățile neamurilor s-au prăbușit” (16:19).

➤ “Fiara ... are să se ducă la pierzare” (17:8; cf. v. 11).

➤ “Amândoi aceștia [fiara și proorocul mincinos] au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă” (19:20; cf. 20:10).

➤ “Babilonul este luat”, “va preface țara într-o pustie și nu va mai fi locuită”, “Nu va mai fi locuită și va fi ca o pustietate”, “Nimeni nu se va mai așeza acolo” (Ier. 50:2,3,13,40).

➤ “Voi face să înceteze astfel glasul cântecelor tale; și nu se va mai auzi sunetul arfelor tale” (Eze. 26:13; cf. 26:3,19,21; 27:32,34,36; 28:19).

➤ “Le voi răsplăti după faptele și lucrarea mâinilor lor” (Ier. 25:14).

➤ “Voi răsplăti Babilonului ... tot răul pe care l-a făcut Sionului” (Ier. 51:24).

➤ “Faceți-i cum a făcut și el”, “Răsplățiți-i după faptele lui, faceți-i întocmai cum a făcut și el” (Ier. 50:15,29).

➤ “Cade Babilonul ... Văitați-l!” (Ier. 51:8).

➤ “Să te scape cei ce împart cerul, care pândesc stelele, care vestesc după lunile noi ce are să se întâmple. Au ajuns ca miriștea pe care o arde focul, și nu-și vor scăpa viața din flăcări ... Așa va fi soarta aceluia pe care te oboseai să-i întrebi. Și cei cu care ai făcut negoț ... se vor risipi fiecare într-o parte” (Isa. 47:13-15).

➤ “Toți cei ce vor trece pe lângă Babilon se vor mira și vor fluiera pentru toate rănilor lui” (Ier. 50:13). Compară cu Eze. 26:16,17; 27:29-32,36; 28:19.

➤ “Voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului” (Zah. 14:2; cf. Ioel 3:2).

➤ “Domnul se ceartă cu neamurile ... cei ce care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt” (Ier. 25:31,33).

24. Un cântec de biruință asupra Babilonului.

- “El ... a răzbunat sângele robilor Săi din mâna ei” (19:2; cf. 18:10).
- “Bucură-te de ea, cerule! Bucurați-vă și voi sfinților, apostolilor și proorocilor!” (18:20).

- “Aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul [asupra Babilonului]; El îi va răsplăti după faptele lui”, “Domnul pustiește Babilonul” (Ier. 51:6,55; cf. Isa. 47:3; Ier. 50:15).
- “Cerurile și pământul cu tot ce cuprind ele vor striga de bucurie asupra Babilonului, căci pustiitorii ... se vor arunca asupra lui” (Ier. 51:48; cf. Isa. 44:23; 49:13).

Avertismentul lui Dumnezeu față de poporul Său

25. Ieșirea din Babilon.

- “Pogorându-se din cer un alt înger care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare” (18:1, 2).
- “Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei” (18:4).

- “Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului” (Zah. 2:7)
- “Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pierirea lui”, “Ieșiți din mijlocul lui, poporul Meu, și fiecare să-și scape viața, scăpând de mânia aprinsă a Domnului” (Ier. 51:6,45; cf. Isa 48:20; 52:11; Ier. 50:8; 51:9).

COMENTARIILE ALE *Ellenei White* LA CAPITOLUL 18

Versete	Referințe în <i>Spiritul Profetic</i>
1	COL 79; CS 52; CT 548; CW 141; EW 245; LS 327, 375; ML 59, 63; MM 185; TM 89; 5T 383, 729; 6T 41, 406; 7T 140; 9T 40, 46
1, 2	EW 277; GC 603; 6T 60
1-3	LS 412
1-5	TM 59
1-6	8T 118
1-24	Ev 230; EW 273-276; GC 390; LS 412
2	EW 274; PP 124, 458; SR 399; TM 265; 4T 13
2, 3	Ev 365
2-4	Ev 559; RC 51; 9T 110, 149
2-5	PK 188
3	GC 653; TM 62
3, 4	Ev 247
4	CH 291; EW 92, 266; FE 502; GC 383, 390; PK 715; PP 167
4, 5	EW 277; GC 604; SR 399
5	EW 274
5, 6	COL 179; FE 363
5-10	GC 653
6	EW 276
8	TM 62
13	EW 275; MH 338
5-17	GC 653